

Tuần Báo Vô Vi

12 tháng 7 năm 2015

Số 246

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thông Báo
- Tình Thầy Tận Độ
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Tu hành đâu óc xán lạn lại muốn không chế người khác thì phải làm sao?
2. Ở đời nầy hay quy tội cho một người có đúng không?
3. Làm sao mới được nhập định?
4. Sự thương yêu vô cùng tận do đâu kết thành?
5. Một lòng khai triển trí tâm thân do đâu hình thành?
6. Ốc phàm muốn can thiệp chuyện thiêng liêng có thể được không?
7. Nơi nào của loài người có thể phát triển rộng lớn và thanh nhẹ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Montréal, 20/09/97 4:25AM 1) Hỏi: Tu hành đầu óc xán lạn lại muốn không chế người khác thì phải làm sao? Đáp: Thưa tu đạt đến sự xán lạn của Trời Đất thì phải cương quyết tiếp tục tiến tới vô cùng tận, thì mới bằng lòng khiêm nhường tận độ những phần hồn còn đang oằn oại trong sự tranh chấp khó thoát, vì quyền lợi và vì tự ái. Kệ: Cuồng cuồng trong khổ khó phân bàn Thế sự đảo điên lại luận sai Trí tuệ không ngừng tăng ý động Sửa mình tiến hóa mới thật oai.	Montréal, 21/09/97 5:10 AM 2) Hỏi: Ở đời này hay quy tội cho một người có đúng không? Đáp: Thưa quy tội cho một người không đúng. Tội kết hợp rất nhiều yếu tố, không nên quy tội cho một người, nhưng phải phân tách mọi khía cạnh đã kết từ chơn tâm chấp nhận mà hình thành. Kệ: Lâu ngày tích tụ mới hình thành Yếu tố phân minh rõ trước thanh Yếu tố truy tầm trong ý tốt Quy thành một tội rõ lưu manh.
Montréal, 22/09/97 6:35AM 3) Hỏi: Làm sao mới được nhập định? Đáp: Thưa sự vận hành bên trong được điều hòa thì mới nhập định, cũng do sự dày công làm pháp luân thường chuyển ổn định thì huệ tâm mới khai, dẹp bỏ mọi sự vọng động từ bên ngoài thì sự lo âu sẽ tan biến mất, càng hiểu mình thì càng hiểu Trời Đất hơn. Kệ: Sân si tan biến chẳng ưu phiền Thức giác bình tâm tự tiến xuyên Duyên nợ tình đời không luyến tiếc Quyết tâm tu luyện tự mình yên.	Montréal, 23/09/97 4:45AM 4) Hỏi: Sự thương yêu vô cùng tận do đâu kết thành? Đáp: Thưa sự thương yêu vô cùng tận do sự tu học đạt đến sự quân bình thanh nhẹ trong nội thức kết thành vô quái ngại thì mới thể hiện được sự thương yêu vô cùng tận. Kệ: Chơn tình phát triển thật là siêu Thanh tịnh ban hành lý biển yêu Biết rõ chính mình quy một mối Sống yên tạm hưởng mọi chơn điều.
Montréal, 24/09/97 3:20 AM 5) Hỏi: Một lòng khai triển trí tâm thân do đâu hình thành? Đáp: Thưa một lòng khai triển trí tâm thân do lòng thành kính Trời Phật hình thành một tập quán tốt. Kệ: Kính Trời quý Phật trí tâm tu Thức giác quy nguyên tự giải mù Tập quán hình thành thăng tiến hóa Bền tâm tu tiến chẳng mê mù.	Montréal, 25/09/97 2:35AM 6) Hỏi: Óc phàm muốn can thiệp chuyện thiêng liêng có thể được không? Đáp: Thưa óc phàm không có khả năng can thiệp chuyện thiêng liêng, vì óc phàm hướng hạ độc tải không thể nào đụng đến thiêng liêng được, chỉ có thể cản trở vật chất được mà thôi. Còn phần hồn thuộc về thiêng liêng tiến hóa vô giới hạn. Kệ: Tâm thân bàn bạc chẳng mơ màng Trí tuệ phân minh tự phát quang Ai nguyện ai thành tu đặc đạo Bình tâm tiến hóa tự mình an.
Montréal, 26/09/97 3:25 AM 7) Hỏi: Nơi nào của loài người có thể phát triển rộng lớn và thanh nhẹ? Đáp: Thưa trí tuệ của loài người có thể phát triển lớn rộng và thanh nhẹ hướng về cõi vô cùng mà tiến hóa. Kệ: Càng tu càng tiến trí tâm hòa Thức giác minh tâm tự vượt qua Thanh thân trong lòng không vọng động Quy hồn quy vía tự phân hòa.	

THANH ĐIỂN BAN HÀNH (tiếp theo)

...

Bạn đạo: Thưa ông Tám, khi mình ngồi có những cảm ứng Vô Vi nó tới làm sao mình biết đó là lời thật, lời của tâm, của nội tâm hay ngoại lực.

Thầy: Khi mà ngoại lực là mình bị kẹt một cái gì rồi, mình nghĩ không nổi, thấy chưa? Rồi mình nói thôi cũng phó thác cho Trời, để tôi công phu, chắc tôi công phu kém, cái chuyện nhỏ mà tôi không hiểu, thì có người nó nhẹ thì chừng mười phút, mười lăm phút sau nó biết. Người nặng, thiệt nặng ít nhất ba tháng nó có một cái, tự nhiên nó hiểu cái việc mà ba tháng về trước. Người trung trung nhiều khi một, hai tuần lễ, nó biết. Còn người nhẹ thì chừng mười lăm phút nó biết rồi, ối cái đó là cái chuyện sai của mình mà người ta rọi mình thấy sai, thấy không? Không có cái đèn mà người ta không có đưa cái gương anh rọi làm sao anh thấy sự sai? Đó là người ta đã giúp mình, anh thấy chưa, đừng tưởng là mình.

Bởi vì tất cả càn khôn vũ trụ, linh quang điển đang chiếu tất cả mọi người, mà mọi người chịu mở ra thì hưởng. Nó có tức thì nó phải phá, phá mở, mở thì nó mới hút, thấy không? Đó, cho nên người Vô Vi bị tức hoài: Trời ơi! Tu ông Tám nói vậy mà bây giờ mình cũng giải quyết không được. Nó tức, tức để cho nó tức, tức rồi nó ờ thấy nó ngu nó thiên, nhất định vậy, tháng này tôi không biết, tháng sau tôi cũng biết, hể nó mở ra rồi nó hút, hút vô là nó hiểu, chứ không có gì hết.

Tôi nói tôi sức học bao nhiêu mà hồi nãy tôi có nói tôi làm thơ Ấng Lê gởi cho mấy thằng tu ngoài đó. Tôi nói là tôi làm nhưng mà cái đó ai chiếu cho tôi, tôi biết ai chiếu, có điển của ai chiếu, tôi biết, mà làm nhiều câu hết hồn, hay lắm, có thể làm được. Có người ta chiếu mình mới làm được, có cái sáng suốt mới làm được, còn không có sáng suốt làm sao làm, anh thấy không? Cho nên, mọi việc gì của các bạn đều có chiếu, Vô Vi có giúp các bạn hết. Các bạn cứ bình tâm đi, không lo, lo tu thôi, rồi các bạn có ăn, làm điều tốt, lao động, lao động tốt, làm việc gì cũng phải tốt, đừng nghĩ xấu, đừng có đưa tư tưởng xấu cho một người nào hết. Nghĩ đưa tư tưởng lành cho họ, kỳ này họ không hiểu để kỳ sau, kỳ sau không hiểu rồi có chết thì để kiếp sau để họ

hiểu họ. Cái luật vay trả của tiền kiếp và bây giờ họ sẽ hiểu lấy họ, thấy không?

Đó, tất cả chúng ta ở đây là cái nghiệp thôi, nghiệp nặng và nghiệp nhẹ. Tự giác thì nghiệp nhẹ, hòa bình sẽ tới cho nội tâm các bạn. Mà không tự giác thì nó động loạn, có sự tranh đấu làm sao có hòa bình, thấy không? Nó tự giác rồi, nó an bài, nó nằm trong chơn lý thì nội tâm nó thấy hòa bình, ở đâu cũng có tình thương, cũng có đạo đức, cũng có hòa bình. Nó không xa chúng ta mà chính chúng ta đóng cửa lại. Chúng ta không thấy bé quan. Bé cái chánh quan rồi, không thấy sự sáng suốt thì mình thấy nó xa, chứ còn nó ở trong ta mà ra hết.

Thế giới muôn loài muốn gần nhau thì phải sửa nội tâm cũng như bài thơ bữa nay đã nói: Đẹp cái tà tâm đi thì thế giới nhân loại muôn loài sẽ được gần nhau không có xa nhau. Đó là hòa bình của nội tâm. Còn không chịu sửa làm sao có hòa bình của nội tâm mà chỉ có sự tranh đua, so đo, đau khổ, cho mình là sáng suốt hơn họ thì lúc nào mình cũng đau khổ hơn họ. Mà cho mình là tối tăm thì lúc nào mình cũng được sự thương yêu, chiếu cố và sửa tiến, không bị kẹt nữa. Cái rất dễ nhưng mà cái tánh của cá nhân và tự ái của mọi người, nó đều có. Kêu họ nhìn tội lỗi, họ không chịu nhìn thẳng tội lỗi của họ, nhưng mà muốn nhìn cái tội lỗi của họ, họ nghĩ tội lỗi của người khác trước, thành ra nó động quá rồi họ không thấy.

Cho nên ráng tu để giải rồi thấy sự sai lầm của mình. Mình càng thấy sự sai lầm của mình thì mình càng tiến hóa nhẹ hơn, mình càng rảnh rỗi hơn, mình càng nhẹ nhàng hơn, mình càng thông suốt hơn. Còn chưa thấy tội lỗi của mình càng ngày nó càng nặng hơn, chứ không có nhẹ hơn.

Ngay trong gia đình các bạn cũng đã làm cha, làm mẹ. Đứa con nào mà nó có lỗi mà nó nhìn nhận tội lỗi của nó thì bạn thấy thằng đó thì được đáng thương và thấy nó nhẹ nhàng và nó được nâng niu nhiều hơn, thấy không? Thấy tâm hồn nó cởi mở hơn. Mà đứa nào ăn cắp tiền mà nói đi, nói lại, hỏi nó, nó cứ dẫu, nó cứ biện hộ, nó cứ che lấp, nó không có minh chánh thì thấy cái thằng đó nó ở trong cái tiểu xảo, thấy nó khổ chứ nó không sướng bằng thằng thật thà, thấy chưa? Trong gia đình mình

thấy rõ thì càn khôn vũ trụ cũng vậy. Cái chất tinh của các bạn làm cha phân hóa cho các con, thì cái tinh ba hào quang của Ngọc Hoàng Thượng Đế phân bố cho chúng ta ở đây một điểm sáng suốt, một tia sáng thôi. Đó, hỏi chữ tình thương của người Cha đối với người con như thế nào? Con người ta mà bị cái gì mình không lo mà con mình thì lo quẩn lo quýt, tại sao? Thấy chưa? Một chút tinh thôi, tinh khí của mình thôi, thấy không? Thì trên kia một chút thanh điền thôi mà bây giờ mình làm cái thanh điền nó càng ngày càng tối tăm thì người cha cũng không có yên tâm, cũng phải thọ

lãnh cái sự đau khổ của mình. Khi người con của các bạn đi làm một đứa lưu manh bị đánh, bị đập. Bạn nghe người ta đánh đập, rồi bạn ngồi tự nhiên nó khóc hà, thấy không? Mà bạn nghe người con của bạn thông minh vì mọi người, bạn thấy cái tâm hồn bạn nhẹ nhàng, đi lên và đi xuống rõ ràng.

(còn tiếp)

*(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn
ngày 18/9/1977)*

Thông Báo của Ban Tổ Chức Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”

Ban Tổ Chức (BTC) “Đại Hội Du Hành Đạo Pháp” xin thông báo thêm về chương trình ghi danh đại hội “Du Hành Đạo Pháp 2015” như sau:

1. Thời gian hạn chót ghi danh Đại Hội năm nay là ngày 15 tháng 8 năm 2015.
2. Những bạn đạo ghi danh ở chung phòng xin vui lòng liên lạc trực tiếp với BTC để được sắp chung.
3. BTC đã chuẩn bị một đoạn ngắn video, giới thiệu về địa điểm và khách sạn tổ chức Đại Hội năm nay với mục đích giúp bạn đạo có thêm chuẩn bị cho chuyến du hành sắp tới.

Quý bạn có thể vào những link sau đây để xem:

- Trực tiếp: <http://youtu.be/xb2gLQoiFn0>
- Trang: www.voviphatphap.org/calendar/index.html

Mọi thắc mắc liên hệ đến thủ tục ghi danh, đóng tiền xin vui lòng liên lạc với BTC qua email: voviduahanhdaophap@gmail.com.

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của tất cả quý bạn đạo.

Kính thư,

Ban Tổ Chức Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”

Danh Sách Bạn Đạo Phát Tâm Hỗ Trợ Ban Tổ Chức Ấn Tổng Quà Đại Hội

1. Dương Như Tùng	USA	\$2000	USD

Mọi phát tâm đóng góp liên hệ đến việc hỗ trợ BTC xin vui lòng liên lạc về email: voviduahanhdaophap@gmail.com

Thành thật cảm ơn sự hỗ trợ của tất cả quý bạn đạo.

Kính thư,

Ban Tổ Chức Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”

Thông Báo Phát Hành Đặc San Vô Vi 2015

Tiếng Nói Của Bạn Đạo Vô Vi Khắp Năm Châu

Ban Biên Tập (BBT) Đặc San Vô Vi (ĐSVV) xin thông báo đến toàn thể quý bạn đạo về chương trình phát hành ĐSVV nhân dịp chào mừng **Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2015”** và **Tri Ân, Tưởng Niệm Đức Thầy** như sau:

1. Hạn chót gửi bài về cho BBT (20 tháng 7 năm 2015). Gửi bài về vovidacsan@gmail.com
2. BBT sẽ tiếp tục nhận thêm những bài liên hệ đến **Tri Ân, Tưởng Niệm Đức Thầy**, những bài viết **Tình Thầy Tận Độ, Mỗi Tấm Hình Là Một Câu Chuyện**, và bài viết phát triển tu học của bản thân.
3. BBT xin chân thành gửi lời cảm ơn đến với tất cả những bạn đạo đã gửi bài về cho ĐSVV trong những tháng vừa qua.

Ngoài việc ấn hành ĐSVV năm nay ở dạng in ra thành tập, BBT sẽ ấn hành thêm dạng ebook online để bạn đạo xa gần có thêm phương tiện nhận bài giải trí.

Cũng để giúp cho chương trình ra mắt ĐSVV hằng năm được duy trì và phát triển trong trật tự, Ban Biên Tập ĐSVV kính xin tất cả quý bạn đạo đóng góp bài vở, hình ảnh, tài liệu thực thi đúng theo đúng theo mục tiêu 7 điểm chỉ dạy của Đức Thầy như sau:

Mục Tiêu Của Đặc San Vô Vi

Cần công hiến những bài vở như sau:

1. Xây dựng giải trí thanh nhẹ.
2. Trình bày trật tự sau khi dày công thực hiện pháp môn, thành đạt đến đâu diễn tả đến đó.
3. Tin tức liên hệ đến cộng đồng Vô Vi.
4. Không nhận những bài báo thiên cơ có thể xáo trộn đến điện năng tu học của bạn đạo.
5. Những bài vở hữu ích, như giúp đỡ gia tăng sự thanh tịnh đối phó với hoàn cảnh hiện tại.
6. Đóng góp sự chung vui hòa bình, giải thông đời đạo, hướng về thanh tịnh mà tiến.
7. Không được chỉ trích một ai, ngoài sự xây dựng tâm linh.

Kính bái,
Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên

Ban Biên Tập cũng xin quý bạn đạo lưu ý đến những quy định chung trong công việc ấn hành ĐSVV hằng năm như sau:

1. Bài viết xin gửi về vovidacsan@gmail.com
2. Những bài gửi trễ sẽ được chuyển xét cho ĐSVV số kế tiếp.
3. Bài viết xin gửi ở dạng UniCode, phông chữ (Times New Roman).
4. Bài gửi không dài quá 5 trang đánh chữ.
5. BBT có quyền lưu giữ, sửa đổi lời văn, chánh tả để bài viết được dễ đọc và phù hợp với 7 mục tiêu chung như đã nêu trên.

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của tất cả quý bạn đạo.

Kính thư,
Ban Biên Tập ĐSVV

Thầy Vẫn Bên Con

Sáng nay trong sở, bỗng nhiên biển lặng sóng yên, phone không reng, mails không tới, công việc dồn dập cuối tháng đã qua, lãnh đạo cấp cao cấp thấp bận đi họp phát triển công ty hết rồi, thật là cơ hội hiếm hoi trong một ngày làm việc mà lại có thì giờ để nhớ tới Thầy và suy ngẫm về hành trình Đời Đạo song tu của mình.

Nhớ lại mấy tuần qua, thiền viện Jolicoeur nói chung và tôi nói riêng, lại có thêm bài học mới, kinh nghiệm mới, tuy không đến nỗi đem lại cảm giác vui hay buồn, nhưng quả là có chút hương vị đắng cay, cái hương vị của tình đời đen bạc, tráo trở, lật lọng, phản trắc, vô ơn bội nghĩa, lấy oán báo ân, ... và gán cho người tu vô số tội : lường gạt, lợi dụng, thâm hiểm, độc ác, bất tín, ... Tác nhân lại là một bạn đạo quen thuộc mà gia đình Vô-Vi Jolicoeur luôn dành cho mọi đặc ân và ưu ái. Ôi, ngày lễ Phục Sinh năm nay thật đã để lại trong tôi một vết thương khó lành!

- *Nếu không thích, sao hàng tuần cô còn lui tới thiền viện để làm gì?*

- *Vì tôi chưa tìm được chỗ nào khác để đi!*

Hừm! Có thể nào Thầy và chư vị bề trên chuyển người tới thử? Nhưng họ đâu rảnh rang để kéo dài từ tuần nọ tới tuần kia! Hay là thêm một con nai tơ Vô-Vi bị trúng đạn của côi âm, trở thành tay sai quay về chốn thiền môn để quấy phá?

- *Phải cẩn thận. Người tu Vô-Vi hay bị côi âm chiếu cố lắm!*

- *Cõi âm cũng tốt, cũng là một phần của Thượng Đế!*

Chắc là chỉ giản dị thôi: « Đời, c'est la vie! ». Thường tình thì cứ « Yêu nên tốt, ghét nên xấu », « Nay bạn mai thù », « Cứu vật, vật trả ơn, cứu nhân, nhân trả oán ». Ai cũng biết “Dò sông dò biển dễ dò, khó ai lấy thước mà đo lòng người”, ... nhưng sao vẫn xót xa khi nhận ra sau bao nhiêu năm tu hành mà tôi chẳng thấy rõ giả chân, cứ đem hết tâm, óc, thì giờ, điện năng, ... ra mà phục vụ tận tâm tận tình hết năm này qua năm khác cho bất cứ ai tìm đến pháp lý Vô-Vi. Đáng lẽ tôi phải phân biệt được trái nào còn xanh với trái nào đã chín mùi hay ít ra cũng sắp chín, để biết đầu tư công sức cho đúng chỗ, thay vì làm việc dư thừa để rồi phải đón nhận những hậu quả éo le! Thầy đã nhiều lần căn dặn « *Làm việc cần thiết, không làm việc không cần thiết* ». Bây giờ nhớ lại câu Thầy nói “*Con là người ẹ nhất trần gian*”, thật đúng vô cùng. Tự trách sao mình lại ngu đến thế!!!

Tình cờ, trong giờ sinh hoạt sáng chủ nhật hôm qua, Mục Bé Tám lại có lời phân tích thật nhẹ nhàng mà sâu sắc, giúp giải tỏa mọi uất khí trong tim gan thận, như thể Thầy đã biết hết những việc gì đã xảy ra nơi chốn tu hành, nên nhắc nhở người tu cách giải quyết vấn đề tận gốc rễ:

Dallas 13/9/2005

Hỏi: Tình đời đen bạc ra sao?

Đáp: Thưa tình đời đen bạc là không giữ lời hứa.

Kệ: *Thất hứa không giữ lời hứa hẹn
Khổ khổ tại bất minh không trọn
Chuyển hóa thâm sâu tự hiểu mình
Thành tâm tu luyện giải tâm phiền*

Đang hít thở vài hơi Pháp Luân Thường Chuyển để “giải tâm phiền”, bỗng dư âm bài hát ngắn gọn dí dỏm của Thầy ngày nào lại văng vẳng trong tâm thức, hình ảnh Thầy tươi cười và thật tươi chột hiện về cùng những lời mộc mạc mà thấm thía làm sao, làm tôi phải bật cười:

*Ngày xưa, ngày xưa, nó quý nó yêu
Tới khi nó ghét, nó kêu tui “thằng khùng”
Ngày xưa, ngày xưa, nó quý nó thương
Tới khi nó ghét, nó kêu tui “bà chẳng”*

Không nhớ rõ Thầy hát bài này trong dịp nào, nhưng chắc là ở Montreal, trước đông đảo bạn đạo nam nữ hữu, mà Thầy đặc biệt vừa nhìn tôi vừa hát, như thể Thầy đã biết trước có ngày tôi cần vài lời an ủi đầy cảm thông để giải tỏa tâm phiền. Cũng có nghĩa là không phải Thầy chuyển người tới thử. Cũng chẳng phải cõi âm dám hoành hành ngay trước hình Thầy, ngay tại phòng thiền.

Nhân lúc rảnh rỗi, tôi vào Thư viện Vô Vi (www.vovilibrary.net) tìm nguyên văn bài hát của Thầy qua mấy chữ “thằng khùng” và “bà chẳng” nhưng chỉ nhận được message “Không tìm thấy tài liệu nào”. Tìm tới tìm lui một hồi, tình cờ tôi thấy trong danh mục có audio khóa “Tịnh Tâm” tháng 7 năm 1987 tại Montreal. Nhớ lại kỷ niệm lần đầu tiên được sống chung 9 ngày cùng Thầy, thấm thoát đã 28 năm qua, tôi vừa viết bài vừa nghe lời Thầy giảng. Thời buổi văn minh “bán tiên tại trần” ngày nay thật là ... hơn cả tuyệt vời! Thành thật cảm ơn tất cả bạn đạo gần xa đã dày công xây dựng và đóng góp vào thư viện online Vô-Vi.

Nghe đi nghe lại những lời giản dị thanh nhẹ của Thầy sao lại quá đúng với hoàn cảnh và tâm trạng của tôi hiện nay. Tự nhiên bao nhiêu chuyện bực mình tan biến đâu mất tự lúc nào: “... *sức chịu đựng vô cùng, nhịn nhục vô cùng ... được điều luyện bởi Đời, được điều luyện bởi Đạo ... ta vốn là không, ta về với không ...*”

Tới đoạn Thầy trả lời các thắc mắc của tôi, những thắc mắc của thời mới biết Vô-Vi, hỏi Thầy đủ thứ và được Thầy ân cần kiên nhẫn trả lời một cách vui vẻ đầy lòng rộng lượng thương yêu “... *từ bi là phải*

gánh chịu ... từ bi là phải hành cho đúng rồi mới độ tha ... phải hành khổ, phải chấp nhận những sự giày xéo tạm bợ của thế gian ... lấy oán làm ân ... phải đựng chàm nhiều ... phải chịu đựng như ông Tám mới nói chuyện được như ông Tám ...”. Thật vậy, người ta là bạn đạo mới như tôi trước kia, bởi vì không may mắn được gặp Thầy mà chỉ gặp một người đang tu kiểu “nửa chừng xuân” như tôi làm họ thất vọng, cho nên có bị họ khinh khi, mắng nhiếc, sỉ vả thậm tệ thì có gì mà phải ngạc nhiên hay đau khổ phiền não?

Mấy câu nói giản dị mộc mạc của Thầy thật có pháp lực giúp tôi ý thức rõ ràng hơn, thấm thía hơn: “*chỉ có ta sai chẳng có ai sai*”, “*hoàn cảnh là ân sư*” Đúng vậy, tu hành có pháp lực thì lời nói mới có “effet”, vượt không gian và thời gian, làm cho người nghe cảm thấy vui vui, mặc dù có khi phải vài chục năm sau mới thấu hiểu, mới thấm thía và thật sự biết ơn người đã phát tâm tận độ mình trong thời gian còn chân ướt chân ráo tập tễnh bước vào thế giới tâm linh.

Bây giờ nghĩ lại, chỉ là chuyện nhỏ thôi, đâu có gì để tâm phiền, ngược lại, đây phải là điều đáng mừng:

- Như Thầy đã giảng: Kiên trì hành pháp sau 3 năm thì thấy tánh, mà là tánh xấu hiện ra rõ ràng để hành giả ý thức mình không đẹp để tốt lành như xưa nay vẫn tưởng. Rồi nhờ góm ghiếc những tánh xấu này nên mới quyết tâm lìa bỏ, cắt bỏ, hy sinh những thói hư tật xấu từ lâu vẫn ẩn núp trong ta. Nhờ “*kiến tánh*” và sửa sai nên sẽ có ngày “*thành Phật*”. Đó là quá trình tu tâm sửa tánh có kết quả đúng theo pháp lý Vô-Vi.

- Nếu mọi chuyện suôn sẻ dễ dàng thì có gì hấp dẫn cho người tu! Nhiều khi còn đem lại chút chán nản vì chẳng có gì mới lạ, như thể mình đang giẫm chân tại chỗ. Thỉnh thoảng phải có một chút thử thách hay thách thức để đo lường mức độ thanh tịnh và sáng suốt của mình, xem mình có thật sự nhẫn nại phục vụ và tận độ quần sanh đúng theo thiên ý, như lời đại nguyện của một hành giả Vô-Vi: Vay pháp trả pháp!

Cũng may là phần lớn cuộc đời hành pháp và truyền pháp của Thầy được lưu lại qua băng giảng và phim ảnh. Càng may mắn hơn khi được Thầy trực tiếp giảng dạy, giải tỏa mê mù, soi sáng nội tâm. Cho nên mỗi khi gặp chuyện gì “khó nuốt”, tôi cứ nhớ lại lời Thầy, những thử thách “*nước mắt chan cơm*” mà Thầy đã trải qua. Từ chuyện bị gia đình hắt hủi xua đuổi, phàm phu tục tử ý quyền bắt Thầy đi kinh

tế mới, bạn đạo phản Thầy, công khai sỉ nhục phê phán Thầy, làm ngược lại lời Thầy dạy, vô ơn bội nghĩa, đại nghịch bất đạo, mời Thầy về hưu, tự cho là mình đã trưởng thành xin thay thế Thầy để làm tốt hơn, gọn nhẹ hơn Thầy làm, ... Vậy mà Thầy vẫn từ bi tận độ, chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không, và vượt qua mọi trở ngại thách thức một cách nhẹ nhàng, dễ dàng.

Cho nên khi nghe một bạn đạo kỳ cựu quen thuộc tuyên bố là “*Thầy ra đi chỉ để lại cho thế gian 3 pháp báu, và chỉ 3 pháp này mà thôi, ngoài ra không có gì khác*” thì tôi hết ý kiến, thật chẳng biết nói sao! Bởi vì ngoài việc phổ biến 3 pháp chính Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển, Thiền Định, cùng với Niệm Phật, và các pháp phụ như Chiêu Minh, thể dục trợ luân, chuông hướng dương khí, niệm bát chánh, bát nhã, ... Thầy còn để lại biết bao nhiều là kinh nghiệm, kinh sách, băng giảng, Mục Bé Tám, cơ sở tâm linh, thiền đường, thiền viện, trụ sở, trung tâm, thiền ca, karaoke, đại hội, khóa học, khóa sống chung, tuần báo, đặc san, web sites, chat room, công tác từ thiện, Trong đó có ít nhất là hai “*Vô-Vi chi bảo*”: băng Thầy niệm Phật và phim Thầy đích thân hành pháp.

Quan trọng nhất là tấm gương lành Vĩ đại Kiên cố không bao giờ khuất phục trước bảo tố phong ba, sóng vùi gió dập, xứng đáng làm gương cho những người kế tiếp. Thầy cũng luôn hiện diện hỗ trợ dưới dạng điển quang thanh nhẹ mà nhiều bạn đạo thành tâm chất phác thường cảm nhận được rõ ràng, như

những kinh nghiệm mà ban tổ chức khóa sống chung vừa qua ở Bruxelles (Bỉ quốc) kể lại, đúng như bài kệ mà họ đã được Thầy ưu ái tặng cho:

*Hội ngộ chung vui luận xét bàn
Từ bi khai mở nhận thanh quang
Vô-Vi mái ấm cùng xây dựng
Huynh đệ một nhà Thầy chẳng xa.*

Con thành tâm kính cảm ơn Thầy đã chuẩn bị thật chu đáo mọi hành trang cho những ai muốn quay về nguồn cội. Con quyết tâm tu sửa cho mỗi ngày thêm tốt lành sáng suốt, không phải để hướng ngoại lo dẫn dắt người khác, mà là để khắc phục vô số khuyết điểm của mình, ngõ hầu liên hệ được với ánh sáng của đấng Đại Bi và thấy rõ “mình là ai”.

Tôi ở nơi nào tôi tới đây?
Duyên lành đưa đẩy gặp được Thầy!
Từ bi tận độ Người xây dựng
Giúp tôi tiến hóa thành người ngay
Năm qua tháng lại tu và sửa
Thầy ơi! Con quyết theo gương Thầy
Điện năng khai mở và phát triển
Tái ngộ chon hồn tay trong tay.

Mỹ Kim

Montreal ngày 1 tháng 6 năm 2015

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

CÁCH XẢ THIỀN CHO NGƯỜI GIÀ

Tôi nhớ trong phương pháp công phu năm 1982, Đức Thầy mặc áo thun trắng có dạy vài động tác giúp cải thiện sức khỏe cho người lớn tuổi. Các bạn nhiều thanh niên cũng cần làm.

I. CÁC LUÂN XA GIỮA ĐẦU GỐI VÀ MẮT CÁ

Các động tác này dùng **mặt dưới và mặt trên của một bàn chân chà xát chân kia** để kích thích các luân xa nằm giữa đầu gối và mắt cá như:

1. **Tam Âm Giao:** phía trên mắt cá bên trong, bồi bổ thận.
2. **Túc Tam Lý:** bên ngoài, dưới đầu gối, giúp tiêu hóa.
3. **Thừa Sơn:** giữa bắp chân, phía sau, trị tê bại (*vọp bẻ*).

II. CÁCH XẢ THIỀN

Chà chân 50 lần (*kích thích huyết dòng tuyến đầu kinh mạch thận*).

Bấm đầu móng chân cái (*trị tê chân và vọp bẻ*).

- Dùng bàn chân phải chà (*ngang*) **phía trên mắt cá, bên trong chân** trái độ 30 lần (*kích thích tam âm giao*). Và ngược lại dùng bàn chân trái chà chân phải.
- Dùng mặt trên bàn chân phải chà (*dọc*) **phía dưới và bên ngoài chân** trái độ 30 lần (*kích thích huyệt thừa sơn và túc tam lý*). Và ngược lại.

Kéo trái tai xuống (*cho đẹp*), áp bàn tay vào hai tai (*vỗ trống trời*) trị lẳng tai...

Khương bửu Võ

Los Angeles, ngày 6/7/2015

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY

S, ngày 25/12/96

Kính thưa Thầy,

Đọc thư hồi âm của Thầy đăng trên LED Weekly 63, cả gia đình tuy buồn đôi chút về sự mất mát của đứa con thân yêu, nhưng được an ủi qua sự tiết lộ của Thầy, đứa con bất hạnh được ân phước hướng về cõi tiên mà hành sự, nên gia đình chúng con an tâm và tiếp tục tinh tấn tu hành hơn nữa. Kính xin Thầy chỉ dạy thêm cho gia đình chúng con việc lưu trữ tro xác của Trí (sẽ mang về VN vào tháng 7/97):

- 1) để ở chùa
- 2) rải xuống sông, biển
- 3) lưu trữ trong một tháp nhỏ xây cất trong đất của Trí mua ở Củ Chi
- 4) chôn cất trong nghĩa trang của họ NGUYỄN ở Đức Hòa

Gia đình chúng con (3 người) chuẩn bị đi dự Đại Hội nhưng việc bất thành, vì chúng con chưa có cơ duyên để gặp Thầy sau 17 năm xa cách. Chúng con hy vọng vào một dịp nào đó có thể đi dự Đại Hội và quỳ lạy dưới chân Thầy, và tận hưởng ân điển của Thầy, Chư Tiên, Chư Phật và của Khối Cộng Đồng Vô Vi.

Nhân dịp có bạn đạo qua Thái Lan dự ĐH, con có gởi 1 số médailles kính nhờ Thầy chứng giám và ban ân điển để cho cả gia đình (luôn cháu nội và ngoại) hưởng sự hỗ trợ bên Trên. Thành kính chúc sức khỏe Thầy được bình an, để dẫn dắt chúng tôi trên đường tu học.

Kính bái,
N V N

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Sydney, ngày 2/2/97

N. con,

Thầy đã vui nhận được thư con đề ngày 25/12/96, được biết con đang bước qua giai đoạn tình cảm liên hệ với gia cang, chưa thấu triệt chơn lý, cảm thấy có sự mất mát. Hiểu được chơn lý, hiểu được sự tiến hóa tự nhiên và hồn nhiên của Trời Đất đã và đang sắp đặt, thì thấy chẳng có gì mất mát cả. Mọi người tới đây ôm xác phàm, học rồi tiến hóa mà thôi. Học sự kích động và phản động của trần gian, chẳng có ai mang được cái gì đi ra cả, trừ những người tu biết xây dựng lấy tâm thức của chính họ để tiến hóa, thì người đó có cơ hội để lại ánh sáng cho chính mình trong chu trình tiến hóa mà thôi. Thiên Địa Nhơn, con là đại diện Trời Đất gom gọn trong thể xác, biết tu là tự khai sáng lấy chính mình, khai sáng được, thực hành PLVVKHHBPP là tự khai sáng tâm thức của chính mình, chỉ có tiến không lùi, không có bận rộn về sinh tử nữa, dù bất cứ ở hoàn cảnh nào, chơn tu tự thức là điều cần thiết mà thôi. Hành pháp tiến thân, đời đạo song tu rõ rệt, minh chánh, không có lường gạt được chính mình nữa.

Người chết có tu, chết chỉ có thiêu, xác rải biển là đủ rồi, không còn lo âu. Còn người đời có con cái thì muốn làm kỷ niệm, thiêu rồi chôn trong một cái hủ, lập cái mồ để cho con cái tới chiêm ngưỡng, có chút đất đai, chút hình thức về đời, chớ sự thật về đạo nó có khác. Người đạo phải căn cứ theo luật nhân quả, tâm làm thân chịu, theo luật đó tiến hóa, theo định luật của Trời Đất, không cần ôm xác người chết để làm gì? Trời Đất đã có sẵn luật nhân quả dẫn tiến phần hồn rồi, thể xác là tạm bợ mà thôi, của thiên trả địa, chôn đất hay là rải biển cũng xong, không có gì lo âu cả, dứt khoát như vậy; người chết chúng ta thành tâm đưa đi bình an là đủ rồi. Con cái cũng là duyên nghiệp, đến đâu học rồi trở về, chớ không ai mất mát gì hết. Hồn là vô sinh

bất diệt, nếu tu khai triển ánh sáng trong tâm thức của chính chúng ta là không còn sự đau khổ và chết chóc nữa.

Cho nên Đức Thích Ca đã thành công, thoát luân hồi tại thế gian nhờ Ngài tự tu tự tiến, chứ Ngài không có học của ai hết. Ngài thực hành, thấy nhơn sinh khổ, và Ngài ở trong cái khổ. Tâm thức ở trong khổ và nhìn thấy sự khổ, chấp nhận học khổ để tiến hóa, Thích Ca không có học sung sướng. Ngài từ sung sướng đi học khổ, thì chúng ta tu không nên đòi hỏi sự sung sướng nữa mà thật thà tu tiến mới là có kết quả, dứt khoát tình đời thì mới thăng hoa.

Còn médailles Thầy sẽ tham thiền và ban chiếu luồng điển vào đó để mọi người ý thức được cuối cùng của chúng ta là ánh sáng; vòng tròn bên trên Thầy đã cắt nghĩa trong Led Weekly nhiều lần, là luồng điển của vũ trụ. Chúng ta niệm Nam Mô A Di Đà Phật để hòa đồng, thức hòa đồng để khai triển hòa hợp nguyên khí của càn khôn vũ trụ - tứ đại giai không - tả bành chất, hữu bành cự, trung bành mạng. Tả bành chất: là chúng ta ăn uống này kia kia nọ, hữu bành cự: là chúng ta ăn uống nó trụ phía bên tay mặt rồi xuất ra phía bên tay trái, hai luồng điển khi ăn vô thấy khỏe mạnh là điển dồi dào phát triển đi lên; trung bành mạng: là thể xác chúng ta hoạt động như luồng điển mà thôi. Tất cả mọi người đang sống trong điển khí của Trời Đất mà không

biết. Tất cả món ăn đã chứng minh cho chúng ta thấy, rau cỏ cũng do nguyên khí của Trời Đất sinh tồn tại thế gian, không có cái chỗ đầy kín nào mà trồng được rau cỏ ăn đâu. Lúa gạo cũng vậy, nguyên khí điển Trời hỗ trợ nhơn sinh, cho nên Thầy gọi là lúa Trời, ăn cơm hai buổi sửa tâm sửa tánh lo tu, dốc lòng tu tiến, biết ta không phải là người ở đây, đến đây tạm học rồi tiến, học những sự kích động và phản động của tình đời, lui về thanh tịnh thì mới có cơ hội tiến hóa tới vô cùng ở tương lai.

Chúc con, Thầy đã chứng minh tất cả những phù hiệu gợi về trả cho con, phải dốc lòng tu, nhìn đó mà thấy luồng điển mình tiến hay lùi, nhìn đó mà nhắc nhở sự tu hành của chính mình, chứ không phải bùa phép như những loại khác để trừ ma ếm quỷ. Tâm chúng ta thành thật thì ma quỷ không xâm chiếm, tâm chúng ta gian xảo thì ma quỷ sẽ xâm chiếm. Nhìn đó mà hiểu điển của càn khôn vũ trụ mà tự tu tự thức, cơ cấu chúng ta toàn là điển của Trời Đất hình thành. Duyên may mới mang xác làm người và cảm nhận sự kích động và phản động là quý giá, lấy oán làm ân để tu tiến là đủ rồi.

Tiện đây Thầy gửi lời thăm gia đình vui khỏe.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 9 tháng 4 năm 1978

Chuyển tiếp phân hành tâm minh đạo
Thuyết minh chơn pháp chuyển ra vào
Tâm tâm thức giác cùng giao tiến
Thực triển tâm thành hợp thấp cao.

Thấp cao tự giải tự rào
Đường đi nước bước đường nào cũng minh
Tùy duyên chuyển hóa đạt khuynh
Tiến hòa trong cảnh mưu sinh hằng ngày
Bình tâm sáng suốt là thầy
Sửa sai tự tiến ngày ngày sửa sai
Tiến trong đà tiến tiến hoài
Tình thương phát triển ngày ngày tạm yên
Tùy cơ chuyển hóa đạt duyên
Nối liền tạm cảnh quy nguyên chơn tình
Tu hành thanh điển đẹp xinh
Duyên tình tự đạt tâm linh hiệu hòa
Xét xem nội ngoại gần xa
Tự hòa tự tiến mới là người ngoan
Thực hành thực triển mở đàng
Khai thông đời đạo quy hàng thiên cơ
Nguyên căn sắp đặt từ giờ
Tiến trong đà tiến giác mơ của đời
Nằm trong khung cảnh của Trời
Nơi nào cũng thế cũng lời giải tâm
Tu thời siêu diệu thậm thâm
Tự tầm tự tiến siêu tầm chơn như.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Bảy (tiếp theo)

CHỖN NHÂN GIAN, CHÚNG SINH TU TRÌ GIEO NHÂN ĐẠO
CÔI PHẬT TRỜI, HÀNH GIẢ THANH TỊNH LUYỆN TÍNH LINH

...
Thái Sinh: Thừa, trò ngu vẫn thường được nghe nói tới tên viện Trời Phật, đêm nay ân sư có thể hướng dẫn con lên thăm viện đó một lần được chăng?

Tế Phật: Hiện thời thầy trò mình soạn sách Nhân Gian Du Ký, nếu như tìm tới thiên đường hay địa ngục để thăm hỏi thì hạn hoàn thành sách này sẽ bị kéo dài.

Thái Sinh: Nếu như mang được đại đạo ra hoằng hóa phổ độ chúng sinh, trò ngu nguyện chấp nhận thời gian viết sách kéo dài.

Tế Phật: Con có tâm nguyện hoằng đạo, trời có lòng lẽ nào lại không phù hộ con, kẻ làm thầy lẽ nào lại không giúp đỡ con. Bữa nay chúng ta tới viện Phật Trời.

Thái Sinh: Đa tạ ân sư.

Tế Phật: Muốn lên cõi Tiên, hãy đợi thầy chuẩn bị một bình nước trời cho con uống để tăng thêm công lực.

Thái Sinh: Thừa hay lắm... Nước trời quả là thần diệu, con cảm thấy thân tâm khoan khoái mát mẻ, tinh thần phấn khởi.

Tế Phật: Mau lên đài sen, chúng ta khởi hành.

Thái Sinh: Con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phật: Đã tới viện Phật Trời, Thái Sinh xuống đài sen.

Thái Sinh: A, cõi trời quả là đẹp đẽ vô cùng, hoa thơm cỏ lạ, núi non trùng điệp, ngọc ngà chất ngập, bao vẻ mỹ lệ nhìn không xuể... Thừa

ân sư, phía trước có một người đi tới, không rõ họ là ai?

Tế Phật: Đó là lính hầu ở viện Phật Trời, vì bữa nay chúng ta không thông báo trước bất chợt tới đây, khiến họ ngạc nhiên.

Lính Canh: Kính chào ngài Tế Phật, bữa nay không một ai được phép vào thăm bản viện. Còn việc ngài dẫn thêm một người phạm tới đây không rõ điều chi dạy bảo.

Tế Phật: Bữa nay hai thầy trò tôi tới đây để lo việc viết cuốn sách trời cuối cùng, xin vào trong trình cho ngài Viện Trưởng rõ như vậy... *(Một lát sau, Viện Trưởng viện Phật Trời từ trong viện bước ra gặp Tế Phật, hai người trò chuyện hỏi han nhau).*

Viện Trưởng: Vừa rồi lính canh thông báo như vậy quả là thất lễ, xin thứ lỗi cho.

Tế Phật: Không sao, không sao, xin ngài Viện Trưởng chớ khách sáo, bữa nay vì phải viết cuốn sách thông thiên địa nhân cuối cùng nên mới tới đây, còn vị này là Thái Sinh thuộc Thánh Hiền Đường.

Thái Sinh: Bữa nay quả là ba đời may mắn mới được tương ngộ ngài Viện Trưởng, quả là không dễ dàng, mong ngài Viện Trưởng chỉ giáo nhiều cho.

Viện Trưởng: Thánh Hiền Đường vì có sứ mệnh phổ biến đạo lớn, nên đã hết lòng hết sức, các hành giả lại tới đây luyện khí, hầu hết là đọc giả tạp chí Thánh Hiền Đường.

Thái Sinh: Nếu vậy thì sự hiến dâng tâm lực để phổ hóa đạo lớn của các bạn đạo Thánh Hiền Đường quả là không uổng phí.

Viện Trưởng: Chư đệ tử đã học được tinh thần của con thiêu thân, tự đốt mình để soi sáng cho kẻ khác, công đức siêu việt ba cõi, quả vị vô cùng lớn lao, thật không phải dễ đạt được.

Thái Sinh: Thừa ngài Viện Trưởng quá khen, vừa rồi lính hầu mang một văn kiện vào trong viện là văn kiện gì?

Viện Trưởng: Đó là văn kiện Tam Quan Cửu Khẩu xét định công quả các hành giả xem nhiều hay ít, để bản viện sắp xếp việc trở lại đây tu tiến thêm. Nếu như mức rèn luyện đã đạt mức trí viên, tính minh mới trình lên Vô Cực khảo chứng quả vị phẩm liên (*giá trị hoa sen*).

Thái Sinh: À thì ra nguyên nhân là như vậy, thật không thể tưởng tượng được là thủ tục lại phức tạp đến mức đó.

Viện Trưởng: Đương nhiên như vậy, thời mạt pháp đã tới, kẻ tu đạo mỗi lúc một đông, cho

nên công việc của viện cũng rất bận rộn, mời Thái Sinh vào trong viện làm giám.

Thái Sinh: Sảnh đường của viện to lớn vô cùng, rộng rãi vô kể, khách đạo, khách tiên ra vào về mặt vị nào vị nấy ôn hòa cung kính, tiêu dao thanh nhàn, tâm trí sáng suốt chân thành, được thấy cảnh tượng này lòng tôi vô cùng phấn khởi.

Viện Trưởng: Hiện nay có rất ít nhiều môn phái phát triển, mỗi mỗi đều được phước duyên gia hộ, từ lúc có đời tới nay, các hành giả tới tu luyện tại viện Phật Trời này đều có đủ thiện căn, tâm giác ngộ đã đạt mức siêu nhân. (*Tế Phật, Viện Trưởng và Thái Sinh lúc này đã vào trong viện, lính hầu vội vàng dâng trà thơm và trái quý*).

Tế Phật: Thực quá làm phiền quý viện, bữa nay tới đây thăm viếng cùng tìm hiểu tình hình để làm tài liệu tham khảo viết sách, tạo tấm gương sáng cho những kẻ tu đạo soi chung. Đã đến giờ khởi hành, xin tạm biệt.

(còn tiếp)

